

Ενημέρωση για την πυομήτρα

Η πυομήτρα στο σκύλο και στη γάτα χαρακτηρίζεται από τη συγκέντρωση πύου μέσα στη μήτρα.

Συμβαίνει συχνότερα στους σκύλους, παρά στις γάτες και η σοβαρότητα της κατάστασης εξαρτάται από το αν ο αυχένας της μήτρας είναι ανοιχτός και άρα επιτρέπει την έξοδο του πύου από το αιδοίο στο εξωτερικό περιβάλλον ή είναι κλειστός και άρα το πύον συγκεντρώνεται μέσα στη μήτρα.

Τα περισσότερα ζώα με πυομήτρα είναι μεγαλύτερα των 6 ετών και είναι ακέραια, δηλαδή δεν είναι στειρωμένα.

Κάποιες φορές πυομήτρα μπορεί να εκδηλωθεί στο τμήμα της μήτρας που παρέμεινε στην κοιλιακή κοιλότητα μετά τη στείρωση (κολόβωμα), ιδίως εάν τμήμα της μίας ή και των δύο ωοθηκών δεν αφαιρέθηκαν κατά τη διάρκεια της χειρουργικής επέμβασης. Αυτή η κατάσταση λέγεται πυομήτρα κολοβώματος.

Αιτιολογία

Η προγεστερόνη, φυσιολογικά, διεγείρει τη μήτρα να εκκρίνει υγρό το οποίο καλύπτει την επιφάνειά της. Η συγκέντρωση της προγεστερόνης αυξάνεται, στο θηλυκό σκύλο, την περίοδο μετά την ωορρηξία οπότε και το γεννητικό σύστημα ετοιμάζεται να υποδεχθεί το γονιμοποιημένο ωάριο.

Όταν το ζώο δεν κυοφορήσει για μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτό το υγρό συγκεντρώνεται κατά τους διαδοχικούς αναπαραγωγικούς κύκλους και γίνεται παχύρρευστο διευκολύνοντας τη μόλυνση των τοιχωμάτων της μήτρας σε περίπτωση που αυτό επιμολυνθεί από κάποιο βακτηρίδιο.

Όταν η μόλυνση προκαλεί την παραγωγή πύου μέσα στη μήτρα, και ιδίως όταν ο αυχένας της μήτρας παραμένει κλειστός, εκδηλώνεται πυομήτρα.

Κλινικά συμπτώματα

Στις γάτες τα συμπτώματα εκδηλώνονται, συνήθως, μέσα σε 4 εβδομάδες μετά τον τελευταίο αναπαραγωγικό κύκλο ενώ στους σκύλους, συνήθως, 8 εβδομάδες αργότερα.

Τα κλινικά συμπτώματα οφείλονται στη διασπορά ουσιών, που παράγονται από τη φλεγμονή, στη συστηματική κυκλοφορία του αίματος:

Τα ζώα εκδηλώνουν ανορεξία, κατάπτωση, έμετο, διάρροια και αυξημένη δίψα και ούρηση (πολυουρία – πολυδιψία).

Πυώδες έκκριμα από το αιδοίο (ανοιχτή πυομήτρα), χρώματος καφέ, μπεζ, ή ροζ.

Σε κάποια ζώα μπορεί να εκδηλωθεί πυρετός ενώ σε άλλα η θερμοκρασία του σώματος μπορεί να είναι φυσιολογική.

Διάγνωση

Η διάγνωση βασίζεται στο ιστορικό (μη στειρωμένο ζώο με πρόσφατη εκδήλωση οίστρου), στα κλινικά συμπτώματα και στις εργαστηριακές εξετάσεις.

Οι αιματολογικές εξετάσεις μπορεί να αποκαλύψουν αυξημένη ή μειωμένη συγκέντρωση λευκοκυττάρων, αναιμία, αυξημένη συγκέντρωση κρεατινίνης και των δεικτών της ηπατικής λειτουργίας.

Ο υπερηχοτομογραφικός έλεγχος της μήτρας επιβεβαιώνει τη διάγνωση καθώς απεικονίζει τη συγκέντρωση υγρού μέσα σε αυτήν.

Αντιμετώπιση

Η θεραπεία εκλογής είναι η χειρουργική εξαίρεση της μήτρας και των ωθηκών (ωθηκυστερεκτομή).

Τα περισσότερα ζώα με πυομήτρα χρειάζονται νοσηλεία για τη χορήγηση ενδοφλέβιων υγρών και αντιμικροβιακών φαρμάκων πριν τη χειρουργική επέμβαση.

Σε περίπτωση ρήξης της μήτρας και διασποράς του πύου στην κοιλιακή κοιλότητα απαιτείται επείγουσα χειρουργική επέμβαση που ακολουθείται από εντατική νοσηλεία.

Σε ζώα που εκδηλώνουν πυομήτρα κολοβώματος, χρειάζεται να αφαιρεθεί το κολοβώμα και το τμήμα των ωθηκών που ενδεχομένως παραμένει στην κοιλιακή κοιλότητα.

Μη χειρουργική αντιμετώπιση μπορεί να επιχειρηθεί σε ζώα που προορίζονται για γεννήτορες όταν αυτά εκδηλώνουν ήπια κλινικά συμπτώματα και ο αυχένας του τραχήλου είναι ανοιχτός. Η θεραπεία, συνήθως, περιλαμβάνει τη χορήγηση προσταγλανδίνης και αντιμικροβιακών. Παρόλα αυτά, οι κηδεμόνες αυτών των ζώων πρέπει να γνωρίζουν πως τα ζώα διατρέχουν κίνδυνο σε περίπτωση που η φαρμακευτική αντιμετώπιση αποτύχει, ή τα ζώα αυτά να ξαναπαρουσιάσουν πυομήτρα σε επόμενο οιστρικό κύκλο.

Πρόγνωση

Η πρόγνωση είναι πολύ καλή μετά τη διενέργεια της ωθηκυστερεκτομής. Η πιθανότητα επανεμφάνισης της πυομήτρας μετά τη φαρμακευτική αντιμετώπιση κυμαίνεται μεταξύ 10-77%.